

Mitteler Rebbe
Shar HaPurim
וקבב היהודים
ה - ט

(ה)	
<p>(5) And behold, when the light of love cannot settle in the heart and mind, the light returns to depart, etc., as mentioned above. There are two aspects to this: one, due to an overwhelming delight, which is called "love of delights," as in "my soul longs and even faints," etc. The vessel cannot contain it, or in intellectual delight that is beyond measure, which cannot be borne—like Rabbi Akiva, whose eyes shed tears when he heard secrets of the Torah, for not every mind can endure it, etc. The second is the opposite—out of intense anguish from the absence of this light for so long. When one suddenly beholds an exceedingly great light, it can lead to crying with tears, for this is beyond the capacity of the mind's vessels. The vessels of the mind are pressured, and tears are released, as is known that tears come from the excess of the brain, etc., when the vessels of the mind are pressured beyond their capacity, whether from delight or from pain, etc. And behold, in the future it is written: "They shall come with weeping," for in the future there will be a revelation of the aspect of the Name Havayah in the aspect of Sovev, as it is written: "And the glory of Havayah shall be revealed." There will be in this both aforementioned aspects simultaneously—crying with tears due to the constriction of the vessels of the mind that will not be able to contain the immense light from overwhelming delight, joy, and love, which the mind and heart will not be able to hold at all, as mentioned above regarding the cause of tears. And the second aspect is from intense anguish and bitterness over the past, that they were in darkness during the time of exile, and emerging from darkness to see such a great</p>	<p>והנה כאשר אור האה"ר לא תוכל להתיישב בלב ומוח חזר האור לצאת כי כנ"ל יש בזה ב' אופנים א' מצד רוב התענווג שנקרוא אהבה בתענווגים שננספה וגם כתה כ' לא כילנו הכל' או בתענווג שבשל של מעלי מכפי המדה שלא יכול שאות כמו ר"ע זלגו עניינו דמעות כאשר שמע רzin דאוריתא דלאו כל מוחא סביל כ' והב' מהפכו והוא מרוב הצער מהעדר האור זה כמה כאשר יראה אור גדול ביותר יבא לידי בכיה בדמעות לפ' שזהו למעלה מכל' המוח ידחקו כל' המוח ויצאו דמעות כידוע שהדמעות באות מן המותרות של המוח כ' כאשר ידחקו כל' המוח מהכיל אם עונג או צער כ' והנה לעתיד לבא כתיב בבci יבואו כ' לפ' שלע"ל יהיה בח' התגלות דשם הו"ה בח' סובב וכמ"ש ונגלה כבוד הו"ה כ' יהיה בזה ב' האופנים הנ"ל דבר והפכו כא' דהינו שיבכו בדמעות מלחמת דחיקת כל' המוח שלא יכול האור הגדל מרוב ענג ושמחה ואהבה שלא יכול כל' המוח והלב כל' כנ"ל בעניין סבת יציאת הדמעות והב' מרוב צער ומרירות על העבר אשר הו בחשך בזמן הגלות ומתווך החשך יצאו לראות באור גדול כזה יבכו כמ"ש העם ההלכים בחשך ראו אור גדול כ' וזהו בבci יבואו בכיה של שמחה ובכיה של צער</p>

Mitteler Rebbe
Shar HaPurim
וקבלה היהודית
ה - ט

<p>light will cause them to weep, as it is written: "The people who walked in darkness have seen a great light," etc. And this is "they shall come with weeping"—weeping from joy and weeping from sorrow simultaneously, for one depends on the other, and they will become one, and this is sufficient explanation.</p>	<p>כ"א כ"ז דהא בהא תליא והיו לאחדים וד"ל</p>
<p>However, in order for the light to settle within the vessel and not depart—the light of the Name Havayah in a state of "Ratzoh" (yearning) etc.—this is accomplished now through the fulfillment of Torah and Mitzvos. The 248 positive commandments are called the "248 limbs of the King," and just as the limbs of a person are vessels in which the light and vitality of the soul settle, and the general light and vitality flow from the brain to all the limbs, etc., so too above, in the Mitzvos of Havayah, in every Mitzvah the light of the Name Havayah settles within the vessel of that Mitzvah. For example, in the Mitzvah of Tzedakah and Chesed, which is called "His right arm," etc. Therefore, the Mitzvah of Torah study is equivalent to all of them, just as the brain is the source of all the vitality of the limbs, as is known, and this is sufficient explanation. And although all the Mitzvos are in the category of Orot b'Kelim (lights within vessels), which is the aspect of "Shuv" (return), nevertheless, there is no aspect of "Shuv" except after "Ratzoh" (yearning), etc. Therefore, within the totality of the Mitzvos, there is also the aspect of "Ratzoh and Shuv," which corresponds to Or Yashar (direct light) and Or Chozer (reflected light). These are the Chassadim (kindnesses) corresponding to the 248 positive commandments in general, and the Gevuros (restraints) corresponding to the 365 prohibitions in general. This is included in "Anochi"</p>	<p>ואמנם הנה כדי שיזכה האור להתיישב בכלי ולא יצא האור דשם הו"ה בבחינת רצוא כ' הנה זה עכשין בקיים התורה והמצוות שרמ"ח מצות עשה נקראיים רמ"ח אברין דמלכא ועל דרך משל אברי האדם ששהIOR וחיצות הנפש מתישב בהם וכללות האור והחיות נמשך מן המומך לכל האברים כ' כה למעלה במצוות הו"ה שבכל מצוחה מתישב אור דשם הו"ה בכל המצוות כמו במצוות האזכקה וחסיד שנראה דרועא ימינאי כ' ولكن מצות תורה תלמוד כנגד כל' כמו המומך שהוא מקור לכל חיית האברים כידוע וזי למבין. ואף על פי שכל המצוות הן בחינת אורות בכלים שעוזר בחינת השוב מכל מקום אין בחינת השוב אל אחר רצוא כ' וכן יש בכללות המצוות גם כן בחינת רצוא ושוב שהוא בחינת אור ישר ואור חזר והן החסדים דרמ"ח מצות עשה בכל הגבורות דשס"ה לא מעשה בכל שוזרו ונקל באנכי ולא היה לך כ' ורמ"ח מצות עשה שהן בחינת החסדים דאור ישר ונבר עקר עננים הוא בכלים דזקא אבל הלא מעשה הוא בחינת הגבורות דאור חזר על כן באים רק במניעת המעשה ד"סוא</p>

Mitteler Rebbe
Shar HaPurim
וְקַבֵּל הַיּוֹדִים
ה - ט

<p>and "Lo Yihiyeh Lecha," etc. The 248 positive commandments are in the aspect of Chassadim of Or Yashar, and their primary function is specifically in vessels. However, the negative commandments are in the aspect of Gevuros of Or Chozer, and therefore, they manifest only in the form of refraining from action—"Sur MeRa" (turn away from evil), etc., as explained above regarding "Shemi" (My Name) with "Yud-Heh" corresponding to the 365 prohibitions, etc. This is the concept of the World to Come, which results from the Mitzvos, as it is stated: "To bequeath substantial inheritance to My beloved ones"—specifically "Yesh" (substance), and this is sufficient explanation.</p>	<p>מִרְעָעָה כֹּו וְכֹמוֹ שְׁנַתְבָּאָר לְעַיל בְּעַנְיוֹן "שְׁמִי" עַמּוֹ "יְהָה" שְׁשָׁסָה לֹא תְּעַשָּׂה כֹּו וְהַיְנוּ עַנְיוֹן הָעוֹלָם הַבָּא שְׁבָא מִן הַמִּצְוֹת שְׁנָאָמָר בָּו "לְהַנְחִיל אֶחָבָי יְשָׁ" דָּזְקָא אִזְּנָא לְמַבְנֵי.</p>
--	---

(ט)

<p>And with this, the essential greatness of the giving of the Torah (Matan Torah) can be understood.</p>	<p>בְּזָה יַבְנֵן כֵּל עִיקָּר עַנְיוֹן מַעַלְתַּת מִתְּ</p>
<p>Even though Avraham had already observed all the Torah and Mitzvos, as it is written: "Because Avraham listened to My voice,"</p>	<p>דָּאָף עַל פִּי שָׁאַבְרָהָם כְּבָר קִים כֵּל הַתּוֹרָה וְהַמִּצְוֹת כֹּמוֹ שְׁנָאָמָר "עַקְבָּ אֲנָשָׁר שָׁמַע אַבְרָהָם בְּקוֹלִי" כֵּ</p>
<p>this was only because his service was in love and attachment, in the aspect of "Ratzoh v'Shuv" (yearning and returning),</p>	<p>פִּינְסָה רַק בָּמָה שְׁהִיְתָה עַבְדָּתָו "בְּאַהֲבָה וְדִבְקָוָת בְּבִחִינָת רַצּוֹא וְשׁוֹב</p>
<p>as it is written: "Going and journeying," etc.</p>	<p>'כֹּמוֹ שְׁנָאָמָר "קָלוֹז וְנוֹסֹעַ" כֵּ</p>
<p>This is the essence of all the Mitzvos, as is known,</p>	<p>'שְׁזָהָה כְּלָלוֹת כֵּל הַמִּצְוֹת כֵּ</p>
<p>that love is the root of the 248 positive commandments, and awe is the root of the 365 prohibitions.</p>	<p>וְקִידּוֹעַ דָּאַהֲבָה שֶׁרֶשׁ רַמְ"ח מִצְוֹת עַשְׂה וְוְרָאָה שֶׁרֶשׁ שְׁסָה לֹא תְּעַשָּׂה</p>
<p>"Ratzoh v'Shuv" are love and awe, which are interwoven and become one.</p>	<p>וּרְצּוֹא וְשׁוֹב הָן אַהֲבָה וְוְרָאָה שְׁכָלּוֹלִים זֶה בְּזָה וְהִי לְאַחֲדִים</p>
<p>Consequently, all actions of the Mitzvos are encompassed within love and awe, as mentioned above.</p>	<p>וּמְפִילָא נְכָלָל בְּאַהֲבָה וְוְרָאָה כֵּל מַעֲשָׂה הַמִּצְוֹת כְּנֶל</p>
<p>However, the beginning is rooted in the end, and the end in the beginning,</p>	<p>אֲבָל מְכַל מִקּוֹם הָרִי "נָעוֹז תְּחִלָּתָן בְּסֹעֵן"</p>

Mitteler Rebbe
Shar HaPurim
וְקַבֵּל הַיְהוּדִים
ה - ט

for the action is the primary aspect.	ו"סופן" כי דהמעשה עיקר
This occurs when the light enters the vessel specifically, which is beyond the spiritual level of "Ratzoh v'Shuv" found in the angels called by the name "Elokim,"	וְהוּא כְּאָשָׁר בָּא הָאָזְרָן בְּכָלִ דָּיוֹקָא שֶׁהָיָא לְמַעַלָּה מִבְּחִינַת "רְצֹא וְשׁוֹב" "בְּרוּחָנִיזָת דְּמָלָאִים בְּשֵׁם "אֱלֹהִים
and also beyond the "Ratzoh v'Shuv" of Avraham, which is associated with the name "Havayah."	וְגַם לְמַעַלָּה מִבְּחִינַת "רְצֹא וְשׁוֹב" דָּאָבָרָהּ בְּשֵׁם הַוֵּה הָ
This was the essence of receiving the Torah, when the Jewish people said: "We will do, and we will hear."	וְזֹה הָיָה עַנְיָן קְבָלַת הַתּוֹרָה כְּאָשָׁר אָמַרְוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל "נָעַשָּׂה וּנְשָׁמַע
Regarding this, our sages said: "Who revealed this secret to My children?"	שְׁעַל זֶה אָמַרְוּ רְצָ"ל "מֵאָגָלָה לְבָנֵי רְצָ"ל זֶה
That this is the method the angels use, as it is written: "Mighty ones who do His word,"	שְׁמָךְ הַמְּשֻׁתְּפָמָשִׁין בָּזֶן, כְּמוֹ שְׁכַתּוּב: ""גָּבָורִים כְּתַתְּעַשְּׂיָ דָּבָרָן
and only afterward "to hear the voice of His word."	וְהַדָּר לְשִׁמְעָה בְּקוֹל דְּבָרָו כָּן
The explanation is that action refers to the vessel for the light,	וְהַעֲבָן הָוָא דַהֲעַשְׂיָה הִיא בְּחִינַת הַכָּלִי לְאָזְרָן
which is the physical performance of the Mitzvah, and afterward, hearing corresponds to the light itself.	וְהָוָא מַעֲשָׂה הַמְּפִצָּה בְּפַעַל מִמְשָׁךְ, וְאַחֲרָה כֶּר הַשְּׁמִיעָה שֶׁהָיָא בְּחִינַת הָאָזְרָן
They placed "we will do" before "we will hear," meaning they prioritized the vessel over the light.	וְהַם הַקְדִּימָו "נָעַשָּׂה" ל"נְשָׁמָע", הַיְמָנוּ שֶׁהַקְדִּימָו לְעַשׂוֹת בְּחִינַת הַכָּלִי קָדֵם לְאָזְרָן
Because "the final deed arose first in thought,"	מִשּׁוּם ד"סּוֹף מַעֲשָׂה עַלָּה בְּמַחְשָׁבָה תְּחִילָה
(as our sages said, "the land preceded the heavens," as explained above).	וְכָמוֹ שָׁאָמַרְוּ "אֶרֶץ קָדְמָה לְשָׁמְיִם" (כָּמוֹ שְׁנַתְּבָאָר לְעַלְיָה)
This is the secret of "M'H" (the divine attribute of humility),	וְהָוָא רְצָ"ל שְׁמָךְ הַ
which is why they are called "mighty ones who do His word" before hearing.	שְׁבָקָרָאו "גָּבָורִים כְּתַתְּעַשְּׂיָ דָּבָרָן" וְהַדָּר לְשִׁמְעָה
Since the beginning is rooted in the end,	וְמִשּׁוּם ד"נָעַזְצָמָת תְּחִילָתָן בְּסּוֹפָן
this is beyond the "Ratzoh v'Shuv" of Avraham.	עַל כֵּן הָוָא לְמַעַלָּה גַּם מִבְּחִינַת "רְצֹא וְשׁוֹב" דָּאָבָרָהּ

Mitteler Rebbe
Shar HaPurim
וקבל היהודים
ה - ט

Proof is from "I appeared to Avraham with the name Shakai, but with My name Havayah, I was not known to them"—only at Matan Torah.	ויראה ממנה שכתוב: "ויראה אל אברם" כו, "באל שדי" ו"שמי הו"ה לא נודעתי להם רק במתן תורה
Only at Matan Torah alone, and this is sufficient explanation.	רק במתן תורה לבד, ודי למביין
(And regarding what is stated: "Who revealed this secret to My children—that they said 'We will do' before 'We will hear'?"	ומה שנאמר "מי גלה לבני זה זה" "שפט" ה כו
But did not the angels themselves fail to receive the Torah and Mitzvos,	כלא המלאכים לא יכולו לקבל התורה, ובהמצאות
as is known from the matter of "Bestow Your glory upon the heavens"?)	כידוע בענין "תנה הוזך על השמים" כו.
And as mentioned above, the "Ratzoh v'Shuv" of angels exists only in the name "Elokim,"	וכן"ל בבחינת "רצו ושוב" דמלאכים "שהוא רק בשם אלקים
which is lower than the "Ratzoh v'Shuv" of Avraham.	לבד, למטה ממדרגת "רצו ושוב" ד'אברהם כו.
The matter is that this "Mah" (humility) was drawn down at Matan Torah,	הענין הוא ד"מה" הלו הוא שנמצא במתן תורה
to create for the Jewish people two crowns: one corresponding to "We will do" and one corresponding to "We will hear."	לעשות לבני ישראל שני בתרים: אחד כנגד "געגוד" ונעשה ואחד כנגד "נשמע" ונעשה.
And this occurred when Hashem descended upon Har Sinai,	והוא פשירד ה' על הר סיני
as will be explained further regarding "For You ride upon Your horses," etc.	כמו שייתבאר בסמוך בענין כי תרכב על סוסיך" כו.
And this is sufficient explanation.	ודי למביין
(ט)	
And this is the meaning of "The Jews accepted what they had begun to do."	וזהו "וקבל היהודים את אשר התחילו לעשות".
At Matan Torah, when they said, "We will do, and we will hear," this was only the beginning.	זהנה במתן תורה כשאמרו "נעשרה ונשמע" היתה ההתחלת.
They first said "We will do" and afterward "We will hear," prioritizing the vessel before the light.	והוא מה שאמרו "נעשרה" תחילת ואחר כה "נשמע", שהוא לעשות בבחינת הכלים תחילת לאורות.

Mitteler Rebbe
Shar HaPurim
וקבלה היהודית
ה - ט

This was so that the light would be enclosed within the vessel and settle there,	וְהוּא כְּדִי שִׁתְלַבֵּשׁ הָאוֹר בְּכֶלִי וַיַּשֵּׁב בּוֹ דָקָא,
because "the beginning is rooted in the end."	מִשּׁוּם ذֶנְעֹז תְּחִלָּתְךָ בְּסוֹפָךְ.
As it is written: "The conclusion of the matter: fear God and observe His commandments, for this is the entirety of man"—referring to the lights of the ten Sefiros.	וְכִמוֹ שְׁכַתּוֹב: "סֹף דָבָר כֵ' אֶת הָאֱלֹקִים יְרָא וְאֶת מִצְוֹתָיו שְׁמֹר" בְּפַעַל מִפְשָׁת, "כִּי זֶה כָּל הָאָדָם"—דְּאוֹרוֹת דָּעֵשֶׂר סְפִירֹת כֵ'.
However, at Matan Torah, this was only the beginning of forming the vessels.	אֲבָל בָּמְתַן תּוֹרָה לֹא הִיה אֶזְרָךְ הַתְּחִילָת הַמְעָשָׂה שֶׁל הַכְּלִים.
As they said "We will do," it was merely the start of the action.	וְכִמוֹ שָׁאָמְרוּ "נִعְשָׂה" כֵ', שֶׁהוּא רָךְ הַתְּחִילָת מְעָשָׂה לְבַד.
But in the days of Achashverosh, "the Jews fulfilled and accepted what they had begun to do" at Matan Torah.	אֲבָל בִּימֵי אַחֲשְׁוֹרֹשׁ, "קָמוּ וַיָּכְלִלוּ" פִּיהוּדִים אֶת אֲשֶׁר הָחָלוּ לְעַשׂוֹת בָּמְתַן תּוֹרָה.
This means they completed in action what had only begun at Matan Torah.	וְהוּא שָׁגָם רֹאשׁ לְמְעָשָׂה מָה שָׁכַר הַחֲלָן לְעַשׂוֹת בָּמְתַן תּוֹרָה כֵ'.
That is, when they said "We will do," they had not yet completed the work.	דְּפִינָה כְּשָׁאָמְרוּ "נִعְשָׂה" לֹא עָשׂוּ עַדְיוֹ גָּמָר הַמְלָאָכה.
But in the days of Achashverosh, they completed what had begun at the time of Matan Torah.	בִּימֵי אַחֲשְׁוֹרֹשׁ גָּמָר אֶת אֲשֶׁר הָחֲלָן בָּזְמַן מְתַן תּוֹרָה כֵ'.
And this is a great wonder—how is it possible that at Matan Torah, when they stood at the mountain, saw and heard, and even placed "We will do" before "We will hear," the action was not yet complete,	וְזֹה פָּلָא גָּדוֹל—דְּאֵיךְ אָפָּשָׁר בָּמְתַן תּוֹרָה שָׁעַמְדוּ בָּהָר וַיָּרְאוּ וַיְשִׁמְעוּ וְהִקְדִּימוּ "נִعְשָׂה" לְ"נִשְׁמַע" לֹא הִיה גָּמָר מְעָשָׂה,
yet in the days of Achashverosh, the action was completed?	וּבִימֵי אַחֲשְׁוֹרֹשׁ נִעְשָׂה גָּמָר מְעָשָׂה?
However, the explanation is as is known: In the days of Achashverosh, the Jewish people had true self-sacrifice (Mesirus Nefesh) for an entire year	אֲבָל בַּעֲתָנוֹן הָאָ כִּידּוֹע שְׁבִימֵי אַחֲשְׁוֹרֹשׁ הִיה לְבָנִי יִשְׂרָאֵל מִסְרָרָת נֶפֶשׁ מְמַשֵּׁךְ כָּל אֶזְרָחָה הַשְׁנָה
due to Haman the oppressor of the Jews, who sought to destroy them.	בְּגַזְרַת הָמָן צִוְּרָה הַיְהוּדִים שְׁבִקְשׁ לְאַבְדָּם.
It was a unanimous agreement among all of them, from the greatest to the smallest, women and children alike.	שְׁנִعְשָׂה הַסְכָּם אֶצְל כָּלָם, מְגַדְּל וְעַד קָטָן, נָשִׁים וְטַף.

Mitteler Rebbe
Shar HaPurim
וקבב היהודים
ה - ט

They resolved that even though they were subject to the decree of the king to be killed,	וַיַּחֲלֹט אֶצְלָם שֶׁגַּם אִם הַמִּנְטוּנִים לְגַזְרַת הַמֶּלֶךְ לִיְהָרֵג
they would never abandon their faith under any circumstances.	לֹא יִמְירְוּ דְּתָם בְּשׁוֹם אָופָן
Even if they were all to be killed and completely annihilated, no foreign thought entered their hearts, G-d forbid.	גַּם אִם יִהְרָגוּ כָּלִם וַיַּאֲבְדוּ לְגַמְרֵי, לֹא עַלְתָּה מִחְשְׁבַת חֹזֶץ בְּלִבְבָם ח"ז
Thus, they were all prepared to die in actual self-sacrifice for the sanctification of G-d's name.	וְאִם כֵּן, הָרִי כָּלִם הַיּוֹ מְזֻמְנִים וּמוֹכְנִים לְהַרְגִּיהָ עַל קָדוֹשׁ ה' בַּפְּעָלָם מְמֻשָּׁ
This was not merely potential self-sacrifice, but actual,	שָׁאַיִן זֶה נִקְרָא מִסִּירַת נֶפֶשׁ בְּכַח, אֲלֹא בַּפְּעָלָם מְמֻשָּׁ
for since they were prepared to die, it is considered actual self-sacrifice.	מַאֲחֶר שָׁבֵוי מְזֻמְנִים לְהַרְגִּיהָ בַּפְּעָלָם מְמֻשָּׁ.
And it is known that actual self-sacrifice reaches exceedingly high,	וַיַּדְעַ שְׁעַטִּין מִסִּירַת נֶפֶשׁ בַּפְּעָלָם שָׁוֹרֶשׁ מַגְעַ לְמַעַלָּה מַעַלָּה
even beyond Torah and Mitzvos.	גַּם לְמַעַלָּה מַתּוֹרָה וּמִצְוֹת
For it stems from the very essence and being of G-d Himself,	וְהִוא בְּמַהְיוֹתָו וּעֲצָמוֹתָו יִתְבָּרֵךְ
since actual self-sacrifice transcends reason and will entirely.	כִּי מִסִּירַת נֶפֶשׁ בַּפְּעָלָם זֶה לְמַעַלָּה מַעַלָּה הַטָּעַם וְהַרְצָן לְגַמְרֵי כֵּן

Mitteler Rebbe
Shar HaPurim
וְקַבֵּל הַיְהוּדִים
ה - ט

And for this reason, self-sacrifice (Mesirus Nefesh) is not written in the Torah as a command, because it is an inheritance that comes naturally from the forefathers. Therefore, when one ascends to such an exceedingly high level through the complete departure of light from the vessel, in the aspect of "Or Chozer" (returning light) reaching directly to the Divine Essence, it is certain that this ascent causes the light to return and be drawn back to them. This occurs from the very place and supreme level to which they ascended through their absolute self-sacrifice, as mentioned above. And thus, the light extends to them from the very essence of the Infinite One (Ein Sof), to the extent that they were granted the Torah as it exists in its essence and absolute being. This Torah is in an aspect of encompassing and a garment, even though it is the highest light, as it is written: "He wraps Himself in light like a garment." For the higher the light, the more it can descend and lower itself to settle within. And this is what was drawn to them—the light of the Torah in the form of the royal garment, as it is written: "Let them bring the royal garment that the king has worn," as explained above.

בשם צוי כי ירושה היא בטבעיות מן האבות. ולבאת כארש עולה למעלה מעלה כל כה מצד יציאת האור מן הכליל לגמרי בבחינת "אור חזר" אל העצמות מפש, הרי וראי חזר ונמנש להם האור על ידי עלייה זו מאותן מקום ומדרגה העליונה שעלו לשם על ידי מסירת נפשם בהסכם המוחלט כב"ל. והוא שנמנש להם האור מהוות ועצמות אין-סוף ברווח-הו, עד שננתנה להם התורה כמו שהיא במהותם ועצמותם מפש, שהיא בבחינת מكيف ולבוש, גם שהוא האור הייתר גבורה, כמו שכתוב: "עטה או ר שלמה" כו. הרי כל שהוא יותר גבורה, יותר יוכל ליריד ולהשפל ולהתישב. וזהו שנמנש להם בבחינת אור דתורה בבחינת "לבוש מלכות", כמו שכתוב: "יביאו לבוש מלכות אשר לבש בו המלך" כב"ל.

Mitteler Rebbe
Shar HaPurim
וְקַבֵּל הַיְהוּדִים
ה - ט

<p>This is what is stated regarding the Torah: "He wraps Himself in light like a garment," which is called a "royal garment"—the garment that the King wore before He emanated and created, etc. Similarly, in the performance of Mitzvos, which are vessels of various kinds for the aspect of the Infinite One, Blessed Be He, as He exists in His very essence, they are referred to as "the horse upon which the King rides," as mentioned above. As is known, "light" is called "the rider," and the vessel is called "the horse" because it clothes the light, and the light rides upon it, similar to how letters enclose the light of intellect or the light of emotions, as explained elsewhere. The 248 positive commandments are therefore called "the 248 limbs of the King." And because of their self-sacrifice, as mentioned above, they merited that the Torah and Mitzvos should be drawn down to them from an even higher level than at the time of Matan Torah. Even though they had willingly accepted it then, saying, "We will do, and we will hear," this was only the beginning. But through their self-sacrifice, the acceptance of that initial will at Matan Torah was completed. As explained above, actual self-sacrifice surpasses everything, and its power enables the fulfillment and completion of the Torah and Mitzvos that they had begun at Matan Torah. And this is sufficient explanation.</p>	<p>פְּשָׁלָמָה", שְׁנַקְרָא "לְבוֹשׁ מֶלֶכְתָּה"—אֲשֶׁר לְבָשׁ בּוֹ הַמֶּלֶךְ קָדֵם שַׁהְאָצֵל וּבָרָא כֹּו. וְכֵן בְּעֵשֶׂת הַמְּצֹוֹת, שְׁהָן בְּחִינַת כָּלִים מְכָלִים שָׁוֹנִים לְבִחִינַת אַיִן-סּוֹף בְּרוּךְ-הָא כְּמוֹ שְׁהָיָה בָּעֵצְמָתוֹ מִפְּנָשׁ, וְנַקְרָא "הַסּוֹר אֲשֶׁר רָכַב עַלְיוֹ הַמֶּלֶךְ" כְּפֶל. וְכֵמוֹ שְׁזִדּוּעַ, ذְ"אָרוֹ" נַקְרָא "רֹכֶב", וּהַכֵּל נַקְרָא "סּוֹס" מְשׁוּם שְׁמַלְבִּישׁ לְאָרוֹ, וְהָאָרוֹ רֹכֶב עַלְיוֹ, כְּמוֹ הָאוֹתִיות שְׁמַלְבִּישׁוֹת לְאָרוֹ הַשְּׁכֵל אוֹ אָרוֹ הַמְּדוֹת, וְכֵמוֹ שְׁפָתּוֹב בָּמִקְומָם אַחֲרָה. וְאַלְוָן רַמְ"ח מְצֹוֹת עֲשָׂה, שְׁנַקְרָאים "רַמְ"ח אַבְרָהָם דָּמְלָכָא" כֹּו. וּמְצָד בְּחִינַת מִסְיָרָת נְפָשָׁם כְּפֶל, זָכוּ שִׁימְשָׁר לְהַמְּתֹרָה וּמְצֹוֹת מִמְּקוֹם הַנְּעָלָה בִּזְוֹתָר, יוֹתֵר מִקְמוֹ שְׁהָיָה בָּזְמַן מְתַן תּוֹרָה. אַפְּ-עַלְ-פִּי שְׁקָבָלוּ בְּרָצַן פְּשָׁאָמָרוּ "נָעָשָׂה וּנְשָׁמָע" כֹּו, זָהוּ רָק הַתְּחִלָּה. אָבֵל עַלְ-זִדִּי מִסְיָרָת נְפָשָׁה נִגְמַר קְבָלָת הַרְאָצַן שְׁהָיָה אֶז בָּמְתַן תּוֹרָה, מַטָּעַם הַכְּפָל, שְׁמִסְיָרָת נְפָשָׁה בְּפָעַל עַזְלָה עַל-הַכֵּל, עַד שִׁישַׁ בְּכֹחוֹ לְקַיִם וּלְגַמֵּר כָּל קְבָלָת תּוֹרָה וּמְצֹוֹת שְׁהָחָלָה לְעַשׂוֹת בָּזְמַן מְתַן תּוֹרָה. וְדִי לְמַבֵּן.</p>
--	---

(ט)

Mitteler Rebbe
Shar HaPurim
וקבלה יהודים
ה - ט

To further explain and understand how, through self-sacrifice (Mesirus Nefesh), they merited that the aspect of the "royal garment" and "the horse upon which the King rides"—which represent the higher aspect of Torah and Mitzvos—should be drawn down to them, we must first clarify the meaning of the verse: "For You ride upon Your horses, Your chariots are salvation." The explanation is that "Your horses" refers to two types of horses. One type runs with its strength upwards, such as when climbing a steep mountain that a person could not ascend by foot at all—the horse carries its rider all the way to the top. The second type of horse is one whose strength allows it to bear heavy burdens down into the valley without stumbling, and even on level ground, it runs with a speed that human strength alone could not achieve. Likewise, letters are called "horses," as is known, and there are two types of letters, which serve as vessels for the light of intellect. Some letters elevate and raise the light higher and higher, penetrating deeper and deeper into wisdom. Others have the capacity to bring the light of intellect downward, lowering it to the extent that it can be contained within them, revealing even what was previously hidden and concealed. They bring the light down to the lowest levels. This is like Rabbi Akiva, who would derive teachings from every small stroke of a letter, drawing down the revelation to the very lowest levels. Conversely, there are letters—such as those of "Tagin, Nekudos, and Taamim"—that elevate secrets and mysteries, ascending higher and higher to the most exalted levels. All of this was present at Matan Torah in the Ten Commandments. And this is sufficient explanation.

ולהבין זה בתוספת ביאור, ואיך שעל-ידי מסירת נפש זו שיטש בcheinת "לבוש מלכות" ו"סוד אשר רכב"כו, שהן בcheinת תורה ומצוות העליונים, הנה יש להקדים ביאור ענין מה שפואמה: כי تركב על סוסים, מרכבתותיך ישועה. פרוש, "סוסים" הם שני מיני סוסים: אחד, הרוץ בכחן למלחה, כגון קשעולה בגובה ההר הגבוה, שלא יכול האדם ללכט ברגליו כלל, והסוס נושא את הרוכב עליו עד למלחה. והסוס השני הוא אשר בגבירותו נושא לעמק את כל המשא עליו ולא יכול, וגם בפישור רץ ב מהירות, שניין זה בכחן האדם. וכן הם בcheinת האותיות שנקראות "סוסים", פידוע. יש ב' מיני אותיות, שנקראות כלים לאור השכל: יש אותיות שמנגנים ומנשאים את האור למלחה מלחה, בעמק אחר עמק כו. ויש אותיות שבקchan להוריד את אור השכל עד למיטה מיטה ביזטר, להקל בתוקן כל הסודות והגנוז כו, להורידן למיטה. וכן רבי עקיבא, שהייתה דוחה על כל קוץ כו, להביא לגלי למיטה מיטה ביזטר. ולהפר, יש אותיות, כמו בט"ג"ת-אותיות, שהן רזין וסודות, בעלי אחר עלי עד רום המעלות. והכל היה במתן תורה, בעשרות הזרחות. וכי למבין.

Mitteler Rebbe
Shar HaPurim
וְקַבֵּל הַיְהוּדִים
ה - ט

And from this example, we can understand the higher chariot (Merkavah) above, which carries the Rider. This is as it is written: "And upon the likeness of the throne was the likeness of the appearance of a man," referring to the structure of the Divine Chariot, which includes "the face of a lion to the right," etc. The chariot possesses a unique quality: it elevates the Supernal Man, the Rider, to the highest levels—similar to the analogy of a horse that runs upward. Likewise, this chariot also serves to bring down the revelation of Divine light to the lowest realms, such as the revelation of the Shechinah to prophets and similar manifestations, like the revelation of the Shechinah in the Holy of Holies. This was also the case at Matan Torah, as it is written: "And Hashem descended upon Mount Sinai," meaning He descended with His chariot.

And these are the very "Mah" (humility) mentioned above, regarding which it was said, "Who revealed this secret?" And this is specifically stated about Matan Torah: "For You ride upon Your horses"—which refers to the supernal chariot, possessing the ability to lower the Rider, just as it has the ability to elevate the Rider, as explained above. At Matan Torah, both types of chariots were present, referred to as "Your horses." This corresponds to the Torah and Mitzvos, which are called a "chariot" for the Rider, since they serve as vessels for supernal lights. Every Mitzvah is a vessel for the light of Havayah, capable of ascending to the highest levels.

וְזֹגַמָּה מֵהֶן יָבוֹן לְמַעַלָּה בָּמְרַכְּבָה
הַעֲלִיּוֹת, שְׁנוּשָׂאת אֶת הַרְוָצָב, שַׁהוּא
מִה שְׁפַטְתָּבוּ: "וְעַל דְּמָוֹת הַכְּסָא, דְּמָוֹת
קְמַרְאָה אָדָם" כ"ו, שְׁהָן כָּמו "וּפְנֵי
אָרָרָה אֶל הַיְמִין" כ"ו. וְשָׁבָטְרַכְּבָה
מַעַלָּה יִתְּרַחַ—לְהַעֲלוֹת אֶת הָאָדָם
הַעֲלִיּוֹן הַרְוָצָב עַד רֹום הַמְּעֻלּוֹת,
כְּמַשֵּׁל הַסּוֹס שְׁרֹאֵז לְמַעַלָּה כ"ו. וְכֵן יְשַׁבֵּת
בָּמְרַכְּבָה זוֹ לְהַזְּרִיד גָּלוּי קָאָרָה
לְמַטָּה מַטָּה, כָּמו גָּלוּי הַשְּׁכִינָה
לְנָבִיאִים וְכַיְצָא בָּזָה, בָּגָלוּי הַשְּׁכִינָה
בָּהַכֵּל קָרְשָׁת הַקָּדְשִׁים. וְכֵן הִיא בְּמַתָּן
תּוֹרָה, שְׁנָאָמָר: "וַיַּרְדֵּה ה' עַל הָר
סִינִי"—שִׁירֵד עַם הַמְּרַכְּבָה שְׁלֹוֹן.

וּבָנָה בָּעֵד הַבְּנִיל, שָׁאָמָר: "מֵגָּלוּה
רַחַזָּה" כ"ו. וְזַהֲוֵּה שְׁנָאָמָר עַל מַתָּן
תּוֹרָה דְּזַקְּאָה: "כִּי תַּרְכֵּב עַל סּוֹסִיג",
שְׁהָן בְּחִינַת מְרַכְּבָה עַלְיָוָה, שְׁבַכְתָּן
לְהַזְּרִיד אֶת הַרְוָצָב כ"ו, כָּמו שִׁישָׁ בְּכַחַן
לְהַעֲלוֹת אֶת הַרְוָצָב כְּנָיל. וּבְמַתָּן
תּוֹרָה הִיא בְּ' מִינֵי מְרַכְּבּוֹת אֶלָו,
וְנִקְרָאוּ "סּוֹסִיג". וְהַיְיָנוּ עַבְנָן הַתּוֹרָה
וְהַמִּצְוֹת, שְׁנָקְרָאים "מְרַכְּבָה" לְרַוְצָב,
מִפְנֵי שְׁהָן בְּחִינַת כְּלִים לְאֹוֹת
עַלְיָוָים. כָּמו שְׁכֵל מִצְוָה הִיא בְּחִינַת
כְּלִי לְאֹור הַוַּיִ"ה, שְׁבַכְלַתָּה לְעַלוֹת
לְאֹור לְרֹום הַמְּעֻלּוֹת.

Mitteler Rebbe
Shar HaPurim
וְקַבֵּל הַיְהוּדִים
ה - ט

<p>Additionally, there is a unique quality in the performance of Mitzvos that they are called a "chariot," in the sense that they serve as vessels for the light, enabling the Rider to bring down and reveal Divine light to the lowest realms. This is the meaning of "Your chariots are salvation"—"chariots" in the plural, because there are many Mitzvos that act as vessels to elevate lights upward, and many that act as vessels to draw lights downward. For example, Tzitzis, Tefillin, Torah study, and Tzedakah draw down the revelation of the Infinite Light into wisdom and kindness. Similarly, Sukkah and Lulav accomplish this. On the other hand, Terumos, Ma'asros, and Korbanos are in the category of elevation, raising the lights higher and higher. The Torah encompasses both aspects, which is why it is referred to in the plural as "Your chariots."</p>	<p>ויש עוד מעלה במעשה המצוות שנקרא "מַרְכֶּבֶת"—והיינו בחינת כל אחד, שהוא הרוכב, להוריד ולהמשיך בחינת גלי האור האלקי למטה מטה ביותר. וזהו "מַרְכֶּבֶת יְשֻׁעָה"—"מַרְכֶּבֶת יְשֻׁעָה" לשון רבים, מפני שיש הרבה מצוות שהן כלים לאוות להעלותם למטה, ויש הרבה מצות שהן כלים לאוות להורידם למטה. כמו מצות ציצית, תפילה, תלמוד תורה, וצדקה, שהן להמשיכם גלי אור אין-סוף למטה במוחין, בחקמה וב%">חסיד. וכן ספה ולולב וכיצא בך. ובתרומות ומעשרות וקרבות נאות באה בחינת העלה למטה כו'. והתורה כלולה משנייהם, וכן נקראת "מַרְכֶּבֶת יְשֻׁעָה" לשון רבים.</p>
<p>"Your chariots are salvation" means that they bring salvation to the Rider in both of these ways—by elevating and by drawing down. This is beyond what the Rider could achieve on His own, for by His own power He could neither ascend so high nor descend so low. It is only through the chariot that He is lifted to the highest levels and brought down to the lowest realms. And this is accomplished only through the enclothing of the lights within vessels, which are the various Mitzvos. This explains the general concept of "the horse upon which the King rides," which refers to the time of Matan Torah, as it is written: "For You ride upon Your horses," as mentioned above. And this is sufficient explanation.</p>	<p>ומה שגоварה: "מַרְכֶּבֶת יְשֻׁעָה"—היינו, ישועה לרוכב על המרכבה בשני האופנים הב"ל, בירידה ובעליה. הכל ביזמת מkap"י כה הרוכב עצמו, שלא היה יכול מצד כהו עצמו לעלות כה ולא לרדת כה— רק על ידי המרכבה שנושאתו למטה ומורידתו למטה מטה. וזה רק על-ידי התלבשות האורות בכלים מפליים שונים, שהן מעשה המצוות דזקן. וזהו כלות ענן "וַיֹּסֶד אֲשֶׁר רָכַב עֲלֵיו הַמֶּלֶךְ"—שזהו בטעות מתן תורה, דכתיב ביה: "כִּי תַּרְכֵּב עַל סִגְרֵךְ" כנ"ל. וכי למבין.</p>